

δίχ' σ'ας ἐνθρονίσατε τὴν ἰδέαν τῆς δικαιοσύνης.»

Τὸ κατωτέρω ποίημα εἶνε τὸ τελευταῖον τοῦ Βύρωνος, γραφὲν ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 22 ἰανουαρίου 1824, ἤτοι ὀλίγους μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ (7 Ἀπριλίου 1824), περὶ οὗ καὶ ἀρίστην τὴν προαίτημα ἐκφράζει. Ἐν τῷ πρωτοτύπῳ φέρει τὴν ἐπιγραφήν· «Σήμερον συνεπλήρωσα τὸ τριακστόν ἔκτον ἔτος τῆς ἡλικίας μου.» Μετεφράσθη δ' ἐλευθέρως ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπὸ τοῦ φειμνήστου Σπ. Τρικούπη, καὶ ἐτυπώθη ἡμέρας τινὰς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Βύρωνος ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Χρονικοῖς τοῦ Μεσολογγίου.

Σ. τ. Δ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Ἡ καρδιά μου καιρὸς εἶναι ἀνερώτευτη νὰ ζῆ,
ἀφοῦ ἔπαυσε ν' ἀνάφθῃ σ' ἄλλαις φλόγα ἐρωτική
πλὴν καὶ ἂν ἔπαυσε ν' ἀνάφθῃ σ' ἄλλαις φλόγα ἐρωτική,
ἡ καρδιά μου πάντα θέλει μὲ τὸν ἔρωτα νὰ ζῆ.
Μοῦ ἐμαρτίθησαν τὰ νεύρα, πᾶνε τάνθη καὶ οἱ καρποὶ
τῆς ἀγάπης· τῶμα τάφος καὶ καύμους μὲ καρτερεῖ.
Μὲ θεαφότοπον ὁμοιάζει τῶν στηθειῶν μου ἡ φωτιά,
καίεται καὶ δὲν ψολογίζει· εἶναι νεκρική πυρὰ.
Φόβοι, ἐλπίδες, ζήλιας, πόνοι, τὴν καρδιά μου δὲν κινοῦν
δὲν ἰσχυεῖ οὐδ' ἡ ἀγάπη, στὸν ζυγὸν πλὴν μὲ κρατοῦν.
Μακροὰ τῶρα ἀπ' τὴν ψυχὴν μου, μακροὰ τέτοιοι στοχασμοί,
εἰς τὸν τάφον τῶρα ἡ δόξα τὸν ἀνδρεῖον ξεπροβοδεῖ,
καὶ τοῦ κλειτὰ τὰ μάτια ἂν πῆσῃ ὄμμα τῆς ἐλευθερίας·
τήρα, γύρω μας τρυφερία, φλάμπουρα, δόξα, Ἑλλάς!
Ὁ Σπαρτιάτης βασιτασμένος στὴν ἀσπίδα ἕνα κειρὸν
πλειὸ ἐλεύθερος δὲν ἦτον ἀπ' τὸν τορινὴν Γραικόν.
Ἐύπνισε ψυχὴ μου, ζῦπνα, τὴν Ἑλλάδα δὲν ζυπνῶ,
ἔξω πν' εἶναι, νὰ ἡ Ἑλλάς μου· ψυχὴ ζῦπν' ἀπ' τὸν βυθόν.
Πόθεν ἔρρευσε τὸ αἶμα εἰς ταῖς φλέβιας σου ἐνθυμὸς
γόνος ἐνδόξου προπατόρων, γόνος ἐνδόξου φανού.
Πῆλθ' ὅπου ἔξανεινούου καταπάτα τα ψυχὴ,
ἄχρηστο γὰρ σὲ τὸ γέλιο εἶν' τοῦ κίλλου καὶ ἡ ὄργη.
* Ἄν τὰ νεύρα σου λυπᾶσαι, γὰρ οἱ θέλεις πλειὸ νὰ ζῆς;
τῆς τιμῆς εἰδῶναι ὁ τόπος· τρέξε αὐτὸ νὰ σκοτωθῆς.
Ζήτη μῆμα στρατιώτου, καὶ ἂν ζητήσης θά τὸ εὐρῆς·
κῦττα γύρω, πιάσε θέσι, πῆσ' ἐκεῖ ν' ἀναπαυθῆς.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἠενία ἐν Βιέννῃ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1876 αἱ παρὰ τῆς Ἀστυνομίας τῆς Βιέννης (ἐχούσης πληθυσμὸν 714,548 κατ.) ἐνεργηθεῖσαι συλλήψεις ἀνῆλθον εἰς 32,400. Σημειωτέον ὅτι πλειῶναι τῶν συλλήψεων τούτων συνίστανται εἰς ἐκουσίας καθεῖρξεις, ἤτοι οἱ μὴ εὐρίσκοντες πόρον ζωῆς, ἕνα μὴ λιμοκτονήσῃσι παραδίδονται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἐξαιτοῦνται νὰ συλληφθῶσι. Μεταξὺ τῶν τελευταίων συλλήψεων συγκαταλέγονται ὀκτὼ πενέσταται οἰκογένεια.

Πολεμικὰ ναυτικὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν.

Κατὰ τινὰ στατιστικὴν τοῦ ναυτικοῦ, ἐσχάτως δημοσιευθεῖσαν ἐν Γερμανίᾳ, ὁ ἀριθμὸς τῶν πολεμικῶν πλοίων ὅλων ὁμοῦ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἀνέβαινε τῷ 1876 εἰς 2,039, ἐξ ὧν 209 θωρακωτά. Ὁ ἐξοπλισμὸς αὐτῶν περιελάμβανε 280,000 ἄνδρας καὶ 15,000 πυροβόλα· 440 πλοῖα, ἐν οἷς 56 θωρακωτά, ἦσαν ἐν τῷ κατασκευάζεσθαι. Ἐκ τοῦ ὅλου δὲ ἀριθμοῦ ἐκάκτητο ἡ Γερμανία τῷ 1876 πλοῖα 21 (ἐν οἷς

11 θωρακωτά), 2 φρεγάτας, 4 κορβέτας, 5 κανονοφόρους καὶ 2 ἐλικοκίνητα. Ἡ δὲ κατὰ πλοῖα τέλος ἀριθμητικὴ τάξις τῶν διαφόρων κρατῶν ἦν ἡ ἐξῆς· πρώτη ἡ Ἀγγλία, δευτέρα ἡ Γαλλία, τρίτη ἡ Ῥωσσία, τετάρτη ἡ Τουρκία, πέμπτη ἡ Αὐστρία, ἕκτη ἡ Γερμανία, ἐβδομὴ ἡ Ἰταλία, ὄγδοη ἡ Ἰσπανία, ἐνάτη ἡ Ὁλλανδία, δεκάτη ἡ Δανιμαρκία, ἐνδεκάτη ἡ Σουηδία καὶ Νορβηγία, καὶ δωδεκάτη ἡ Πορτογαλλία.

Πυρκαϊαὶ ἐν Ῥωσσίᾳ ἐν ἔτει 1876.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Ῥωσσίᾳ πυρκαϊῶν κατὰ τὸ ἔτος 1876 ἀνῆλθεν εἰς 27,000, ἐξ αὐτῶν δὲ ἐπῆλθε ζημία 56 ἑκατομμυρίων ρουβλίων. Ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ ἐβεβαίωσεν ἡ στατιστικὴ τὰ ἐξῆς· εἰς 4 χιλιάδας πυρκαϊὰς ἀρχικὴ αὐτῶν αἰτία ὑπῆρξεν ἡ κακὴ πρόθεσις, εἰς 7 χιλιάδας ἡ ἀπροσεξία καὶ εἰς χιλιάς ὁ κεραυνός. Τούναντίον 15 χιλιάδων πυρκαϊῶν δὲν ὑπῆρξε δυνατὸν νὰ εὐρεθῆ ἡ ἀφορμὴ.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Σιδηροδρόμων ἐν Ἀμερικῇ.

Ἀπεβίωσε κατ' αὐτὰς ἐν Ἀμερικῇ ὁ πλουσιώτερος ἔμπορος ὄχι μόνον τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλ' ἀπάσης τῆς ὑψηλίου, ὁ Κορνήλιος Βανδερβίλ, παρακολουθήσας εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς δύο ἄλλους ἀμερικανούς μεγαπλοῦτους πρὸ τινος ἀποβιώσαντας, τὸν Βίλλιαμ Ἀστὸρ καὶ τὸν Ἀλέξανδρον Στούαρτ.

Ἦσαν λίαν περιεργοὶ ἐν Ἀμερικῇ νὰ πληροφρονηθῶσιν ὀπόση τις ἦν ἡ περιουσία τοῦ Βανδερβίλ, ὅστις ὄχι μόνον οὐδέποτε ἐπιδείκνυεν αὐτὴν, ἀλλ' ἀπεναντίας ἐπειράτο νὰ τὴν ἀποκρύπτῃ, ἵσως ὅπως διαφύγῃ τοὺς φόρους δι' ὧν θὰ ἐπεβαρύνετο ἢ τε ἀκίνητος καὶ ἢ κινήτῃ αὐτοῦ περιουσία. Ἡ περιεργεία ὅμως τοῦ κοινοῦ δὲν ἰκανοποιήθη. Ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀποθανόντος ἀνεφέροντο σημαντικὰ κληροδοτήματα, ἀποδεικνύοντα ὅτι διέθετε κολοσσιαῖον πλοῦτον, οὗ τινος ὅμως τὸ ποσὸν γνωρίζει μόνον ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ ὑἱὸς ὁ καὶ γενικός αὐτοῦ κληρονόμος, ἀπὸ τινων ἐτῶν μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ συνεργαζόμενος.

Τὰ κληροδοτήματα ὑπολογίζονται εἰς 85-90,000,000 φράγκα. Εἰς ἕνα ἔγγονον αὐτοῦ κληροδοτεῖ 27,500,000 φρ. Εἰς τρεῖς ἄλλους ἔγγονους ἀνὰ 40,000,000 φρ. Εἰς πέντε τῶν θυγατέρων αὐτοῦ κληροδοτεῖ ἀνὰ 2,500,000 φρ. Εἰς τρεῖς ἄλλας, 2,500,000 εἰς τὴν πρώτην, 2,000,000 εἰς τὴν δευτέραν καὶ 1,500,000 εἰς τὴν τρίτην.

Ὁ Βανδερβίλ ἐνυμφεθῆναι εἰς ἡλικίαν 19 ἐτῶν, ἀποθανούσης δὲ τῆς συζύγου αὐτοῦ ἐνυμφεθῆναι τὸ δεύτερον εἰς ἡλικίαν 75 ἢ 76 ἐτῶν μίαν μεμακρυσμένην συγγενῆ του τριακοντούτιδα. Εἰς τὴν γυναῖκα ταύτην, ἐξ ἧς δὲν ἀπέκτησε τέκνα, κληροδοτεῖ 3,500,000 φρ.

Ἐκ τοῦ πρώτου αὐτοῦ γάμου ἀπέκτησε τέσσαρας υἱούς καὶ ἑννέα θυγατέρας. Εἰς ἓνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὡς μὴ ὄντα οἰκονόμον ἀφίνει μόνον 1,000,000 φράγκων, τὴν δ' ἐπίλοιπον περιουσίαν του, ὑπολογιζομένην κατὰ τοὺς μὲν εἰς 300-350,000,000 φρ., κατὰ τοὺς δὲ εἰς 400-500,000,000 φρ., ἀφίνει, ὡς εἶπομεν, τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ υἱῷ.

Περιπλέον ἀφίνει τὰ ἀκόλουθα κληροδοτήματα εἰς τὸν κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ σιγμὰς παραστάντα ἱερέα, κατ' αἴτησιν τοῦ ὁποίου ἔκτισε καὶ μίαν ἐκκλησίαν, 400,000 φρ. Εἰς τὸν ἱατρὸν του, πρὸς ὃν ἔδωκεν ἤδη 150,000 φρ., ἑτέρας 50,000 φρ. Εἰς τὸν ἀδελφόν του 250,000 φρ. καὶ εἰς ἓνα ὑπάλληλόν του 400,000 φρ. Διαρκούσης δὲ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ διένειμι πρὸς τοὺς συγγενεῖς, ὑπηρέτας, νοσοκόμους του καὶ λοιποὺς 3,500,000 φράγκα καὶ εἰς διάφορα καθιδρύματα 5,000,000 φρ., ἰδίως πρὸς σύστασιν ἀσύλου διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν σιδηροδρόμων αὐτοῦ, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας, τῆς ἀσθενείας καὶ ἑτέρων λόγων δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐργασθῶσιν.

Ὁ Κορνήλιος Βανδερβίλ, Ὁλλανδὸς τὴν καταγωγὴν, ἦτο τὸ τελευταῖον τῶν ἑννέα τέκνων τοῦ πατρός του, ἐκμισθωτοῦ τὸ ἐπάγγελμα, καὶ φέροντος εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Νέας Ὑόρκης, ἀριθμούσης τότε μόλις 60,000 κατοίκους, πρὸς πώλησιν τὰ ὀπωρικὰ καὶ λαχανικὰ. Εἰς τὴν μεταφορὰν ταύτην ἐβοήθει ὁ Κορνήλιος τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ὁ Κορνήλιος εἶχεν ἰδιάζουσαν κλίσιν εἰς τὴν ναυτιλίαν, ὅτε δ' ἀπέθανεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὁ δεκαεξαετής υἱὸς του ἐζήτησε παρὰ τῆς μητρός αὐτοῦ 500 φράγκα ὅπως δι' αὐτῶν ἀγοράσῃ μίαν λέμβον. Κατὰ τὸν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς πόλεμον (1812) τῇ φροντίδι αὐτοῦ ἐτροφοδοτήθησαν τὰ φρούρια τοῦ λιμένος τῆς Νέας Ὑόρκης, διὰ δὲ τῶν χρημάτων τὰ ὁποῖα ἐκέρδησεν ἠγόρασε δύο σκούνας, δι' ὧν μετέηρχετο τὴν ἀκτοπλοίαν.

Ἐν ἡλικίᾳ εἴκοσι τριῶν ἐτῶν ἦτο κάτοχος περιουσίας 50,000 φρ. ἔννοήσας δὲ ὅτι ὁ ἄτμος θὰ ὑπεσκέλιζε τὰ ἱστιοφόρα, καίτοι κάτοχος δύο τοιούτων, ἀποφερόντων αὐτῷ κέρδος 44,000 φρ. κατ' ἔτος, κατετάχθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐξοπλιστοῦ τινος τῆς Νέας Ὑόρκης μετὰ ἐτησίου μισθοῦ 5,000 φρ. καὶ διετέλεσεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐπὶ 40 ἔτη. Ὁ ἐξοπλιστὴς ὅπως μὴ ἀπομακρυνθῇ τῷ προσέφερε κατ' ἔτος 25,000 φρ., τῷ προέτεινε μάλιστα καὶ νὰ τῷ πωλήσῃ τὴν ἐπιχείρησίν του, παρέχων αὐτῷ πᾶσαν εὐκολίαν διὰ τὴν πληρωμὴν ὁ Βανδερβίλ ὅμως ἠρνήθη, κάτοχος δὲ περιουσίας 150,000 φρ. ἐπεδόθη εἰς τὴν ναυπήγησιν ἀτμοπλοίων. Μετὰ 20 ἔτη ἦτο ἰδιοκτῆτης 38 ἀτμοπλοίων, διακτρώντων διαφόρους γραμμὰς.

Τῷ 1857-1858, κάτοχος ἦδη 200,000,000

φρ., παρητήθη τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἐξοπλιστοῦ, ἀσχοληθεὶς καθ' ὀλοκληρίαν εἰς κατασκευὴν σιδηροδρόμων. Κατεῖχε δὲ ἡ διηύθυνε σιδηροδρομικὰς γραμμὰς μήκους 978 μιλίων, παριστώσας κεφάλαιον 750,000,000 φρ., οὗ τινος τὸ ἡμισυ ἦτο ἰδικόν του. Τούτου ἕνεκεν ἐκλήθη βασιλεὺς τῶν σιδηροδρόμων.¹

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Περὶ πιτυριάσεως.

Ἡ πιτυρίασις (κ. πιτυρίδα) τοῦ τριχωτοῦ μέρους τῆς κεφαλῆς, εἰ καὶ μικροῦ λόγου ἀξίον πάθος, ἀυξάνεται παρὰ τισι τοσοῦτον, ὥστε καθίσταται σπουδαῖον ἀντικείμενον μερίμνης. Ἡ πιτυρίασις δὲ αὕτη εἶνε τὰ λέπια τῆς ἐπιδερμίδος τὰ ἀποπίπτοντα ἀδιακόπως κατὰ τὴν αὐξήσιν αὐτῆς, καὶ γίνεται καταφρηνὴ καθ' ὅλον μὲν τὸ δέρμα τοῦ σώματος ἡμῶν, ἰδίως ὅμως ὅπου ὑπάρχουσι τρίχες συγκρατοῦνται τὰ λέπια. Οἱ πάσχοντες ἐκ πιτυριάσεως δεόν νὰ ἀποφεύγωσι τὸν ἰσχυρὸν κτενισμόν διὰ λεπτῆς κτενός, καθὼς καὶ ὅταν ἦναι ξηραὶ αἱ τρίχες, καὶ νὰ μεταχειρίζωνται καθαρὸν, οὐδέποτε δὲ παλαιὸν ἢ ἡμιταγγισμένον ἔλαιον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ προσθέτωσι τὸ τρίτον καθαρὰς γλυκερίνης. Γενέσθω δὲ ἡ χρῆσις τοῦ ἐλαίου δις ἢ τρίς τῆς ἑβδομάδος, καθαριζομένης πρότερον τῆς κεφαλῆς διὰ χλιαροῦ ὕδατος καὶ ἐπιμελῶς ἀποσπογγιζομένης. Ἡ ἀπολέπισις τῆς ἐπιδερμίδος ἢ ἐπερχομένη μετὰ τὴν πάροδον διαφόρων νοσημάτων (ἰλέρως, ὄστρακιάς κ.λ.) διευκολύνεται διὰ χλιαρῶν λουτρῶν, θερμοκρασίας 26-27° R. Ὁ ἀήρ τοῦ δωματίου τότε πρέπει νὰ ἔχη θερμοκρασίαν τοῦλάχιστον 17° R καὶ ὁ πάσχων νὰ προφυλάσσεται ἐπιμελέστατα ἀπὸ οἰασθήποτε ψύξεως.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Τρόπος τοῦ καθιστᾶν εὐοσμὸν τὴν δάλλιαν.

Κατάτινα ἀνακρίνωσιν, γενομένην ἐσχάτως τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν ἐν Παρισίοις, εὐρέθην τρόπον τοῦ καθιστᾶν εὐοσμὸν τὴν δάλλιαν (dallia), συνίσταται δὲ οὗτος εἰς τὸ νὰ τὴν ποτίζη τις συνεχῶς διὰ χλιαροῦ ὕδατος. Οὕτως ἀποκτᾷ ἡ δάλλια τὴν ὁσμὴν τοῦ ῥόδου.

Ἐρωτηθεῖσας τῆς Κυρίας Στάελ, ἂν κατεδικάζετο νὰ ἔχη ἓν μόνον βιβλίον, ποῖον ἤθελε προαρίξει· «Τὴν Ἀγίαν Γραφήν», ἀπήντησεν ἡ ἐξοχος γυνή.

1. Νεολόγος Κωνσταντινουπόλεως.